

„Lielākā no tām ir mīlestība”

Tā nu paliek ticība, cerība, mīlestība, šās trīs; bet lielākā no tām ir mīlestība (1. Kor. 13:13).

Dievs teica, ka kristietībā svarīgākā lieta ir mīlestība. Ja tās trūkst, tev nav nekā. **Jebkurai dāvanai vai tikumam, kas tev var būt, trūkst mūžības vērtības, ja tā nav iegremdēta mīlestībā, mīlestības apņemta un apstiprināta.** Tas ir koks, siens un salmi, kas Tiesas dienā sadegs.

Tāda ir 1. Korintiešiem 13. nodaļas galvenā vēsts. Bet pirms tālāk izpētām šo nodaļu, palūkosimies, kā tā iekļaujas pārējos diženajos Bībeles dokumentos. **Bībelē ir četri pamatīgi dokumenti**, kas atbild uz kristieša būtiskākajiem jautājumiem. Tie atbild uz jautājumiem par Dievu, dievbijīgu dzīvi, lūgšanu un mīlestību. Tie ir:

1. **Desmit baušļi** – pasaka, kas ir Dievs, tie atklāj Viņa raksturu.
2. **Kalna svētruna** – pasaka, kā mums jādzīvo.
3. **Lūgšana Mūsu Tēvs** – māca, par ko mums jālūdz.
4. **1. Korintiešiem 13. nodaļa** – Pāvils māca, kā mums jāmīl.

Iepazīsti labi šos dokumentus! Pēdējais no šiem četriem dokumentiem ir 1. Korintiešiem 13. nodaļa. Ja mums nav mīlestības, mēs neesam nekas, mums nekā nav un mēs neko neiegūstam. Bez mīlestības Dieva bezgalīgajā valstībā nekam nav jēgas un nekas nedarbojas.

Konfliktu, šķelšanās, doktrinālā sajūkuma un garīgās lepnības gaisotnē apustulis Pāvils paceļ mīlestību kā vareno universāllīdzekli visām dzīves vajadzībām. Paskatīsimies, kas pamazām, bet noteikti var iznīcināt šo mīlestības simfoniju.

1. Pirmā lieta, ko Pāvils minēja, ir **mēles** (1. p.). Pēc Vasarsvētkiem daži kļūdaini domāja, ka Svētā Gara saņemšanu vienmēr pavada runāšana valodās. Lai arī trijos gadījumos draudzes dzimšanas laikā tas tā bija – pamatotu iemelsu dēļ – pēc 20 gadiem, kad nāca Pāvils, viņš turpmākajam draudzes laikmetam atspēkoja šo doktrīnu un mēļu praktizēšanai noteica šādus principus:

a) Lai arī Vasarsvētkos mēles bija pašas pirmās, Pāvils tās neizsvītroja no Gara dāvanu saraksta, bet pārcēla uz beigām (1. Kor. 12:10-28). Mēles (ne arī kāda cita garīga dāvana) nevienam nedod kādu garīgu pārkumu pār citiem.

b) Mēles nav priekš visiem draudzes locekļiem, kā arī jebkura cita garīgā dāvana nav priekš visiem (29., 30. p.).

c) Mēles bez mīlestības ir traucēklis. Bez mīlestības tās ir kā *skanošs varš vai šķindošs zvārgulis* – noskaņojies, nepatīkams, kas sajauc visu simfoniju. Ja mēļu dēļ esi uzpūties kā pāvs, kaut kas nav kārtībā. Dievs nemeklē pāvus, bet kalpus. Noslēdzot – Svētā Gara iemājošanas pazīme ir mīlestība, nekas vairāk un nekas mazāk, un nekas cits.

2. Nākamajā pantā Pāvils min **pravietošanu** (sludināšanu): izcils izskaidrojums, izcila runa un patiesības pasniegšana un pārvaldīšana. Cilvēki ar šo dāvanu piesaista daudz ļaužu. Daudzi tic, ka šie sludinātāji tiešām ir vienā akordā ar Dievu. Taču Pāvils saka, ka bez mīlestības tie nav nekas, ja arī viņiem ir šī dāvana. Kur valda dievišķā mīlestība, kur darbojas Svētais Gars – tā ir vieta, kur jūs vēlaties būt (Gal. 5:22). Sludināšana bez dievišķās mīlestības svaidījuma bieži vien nav nekas cits kā tikai teatrāls uzvedums vai lepns erudīta sasniegumu šovs.

3. Kā Pāvils noliek savā vietā mēles un pravietošanu, tāpat viņš dara ar **ticību**. Un Pāvils šeit nerunā par mazu ticību. Viņš runā par kalnus pārceļošu ticību, tādu, kas izdzen dēmonus, uzceļ mirušos, dziedina kroplos un apklusina vētras. Brīnumi, kas nav dzimuši mīlestībā, nav nekas cits kā

Īslaicīgs gaismas uzliesmojums, kam nav mūžības vērtības. Jēzus runā par šādiem brīnumu darītājiem Mateja 7:22-23, nosaucot tos par netaisnības darītājiem. Neskrien pie viņiem! Bēdz no tiem, jo viņi daudzus pievils.

4. Tālāk Pāvils noliek vietā **upurējošo došanu**. *Un, ja es visu savu mantu izdalītu nabagiem...* (3. p.). Palūkojies uz visām labdarības organizācijām, kas palīdz nabadzīgajiem, garīgi slimajiem un maznodrošinātajiem. Tu vari dot un dot, un dot, bet, mans draugs, tas neko nebūs vērts, ja tavs upuris nebūs dots no mīlestības pret Dieva Jēra naglu caurdurtajām rokām un kājām, un pāršķelto sānu un **Viņa vadībā**, nevis saskaņā ar tavu paša izvēli. Visiem labdarības ziedojumiem jā sākas Dieva namā priekš vismazākajiem (Viņa kalpiem) (Mat. 25:44-45), priekš atraītnēm un bāreņiem, un nabadzīgajiem, kas mūsu vidū. Pēc tam ārpus draudzes labdarības ziedojumus jādod Viņa vadībā. Dievišķā mīlestības pie Dieva troņa vienmēr atsakās no visām savām izvēlēm. Atkārtoju, nekad neziedo labdarībai pēc savas izvēles, bet vienmēr dari to saskaņā ar Dieva izvēli.

5. *Ja es (...) nodotu savu miesu, lai mani sadedzina, bet man nebūtu mīlestības, tad tas man nelīdz neieka* (3. p.). Tūkstošiem ticīgo iet **mocekļu** nāvē reliģisku iemeslu dēļ, daudzi, lai aizsargātu savas reliģiskās doktrīnas vai organizācijas. Baznīca tiem ir uzcēlusi pieminekļus. Bet, rūpīgi izpētot, daudzi no šiem mocekļiem ir izrādījušies mīlestības trūkumā. Daudzi ir atstājuši novārtā savas sievas, bērnus un mīlestību pret saviem ienaidniekiem. Viņu dzīve ir bijusi dedzības, bet ne mīlestības pilna. Kamēr **nedzīvojam mīlestībā**, visi mūsu darbi nav nekas. Kristietībai jā sākas mājās. Ja tā nesākas mājās, tā nesākas vispār.

Tā nu šajā vēstī par mīlestību Pāvils iet tālāk, sakot, ko mīlestība nedara un ko dara (4.-8. p.):

1. **Mīlestība neskauž** (4. p.), kas nozīmē, ka mīlestība nevēlas to, kas ir otram. Tā ir apmierināta ar to, kas tai ir, un, ja tai ir Dievs, tad katru brīdi visas tās vajadzības ir apmierinātas (Mat. 6:33).

2. **Mīlestība nelielās** (4. p.), tas nozīmē, ka tā neizrāda sevi. Tā nedižojas. Tā nepārspīlē. Tā nav lepna. Kristieši Korintā dižojās ar savām dāvanām. Bet tur nebija mīlestības. Pāvils viņus sauc par miesīgiem, jo tie dzīvoja un uzvedās kā neticīgie. Ar dāvanām tie bija virsotnē (1. Kor. 1:7), bet ar mīlestību – lejā. Dāvanas tos nedarīja garīgus. Dāvanas bez mīlestības ir kā dzinējs bez degvielas.

3. **Mīlestība nav uzpūtīga** (4. p.). Mīlestība nepievērš uzmanību sev. Tā nav augstprātīga.

4. **Mīlestība neizturas piedauzīgi** (5. p.). Mūsu dzīvē sava vieta ir etiķetei un pieklājībai. Visām lietām galda manierēs, veidā, kā sarunājamies, mūsu uzvedībai baznīcā un tajā, kā gērbjamies, jāatspoguļo dievišķā mīlestība.

5. **Mīlestība nemeklē savu labumu** (5. p.). Pašlabumu meklējoša dzīve pati sev paraksta nāves spriedumu. Apustulim Pāvilam, kurš atdeva savu dzīvi draudzes labā, nācās teikt: *Jo visi meklē savu (...) labumu* (Fil. 2:21).

6. **Mīlestība neskaistas** (5. p.). Tas nozīmē, ka dievišķo mīlestību var izsmiet, parādīt nelabvēlīgā gaismā, apspļaudīt, tai var nākties ciest netaisnību un sitienus, taču tā neapvainojas, tā nejūtas ievainota un neatmaksā nekādā citā veidā, kā tikai ar mīlestību (Jes. 50:6-7).

7. **Mīlestība nepiemīn ļaunu** (5. p.). Ļaunas domas ir negatīvas domas. Tās iznīcina ticību. Neielaidies ar tām! Pāvils mūs pamāca domāt par to, kas patīkams un tikumīgs (Fil. 4:8).

8. **Mīlestība nepriecājas par netaisnību** (6. p.). Tas nozīmē, ka dievišķā mīlestība ļauni nepriecājas par to neveiksmēm un neizdošanos, kuri tai stājas pretī.

Tagad ieskatīsimies Pāvila sarakstā, ko mīlestība dara:

1. **Mīlestība aplāj visu** (7. p.). Tas nozīmē, ka tā var samierināties ar visu, nekļūstot sarūgtināta vai nemierīga.

2. **Mīlestība tic visu** (7. p.). Tas nozīmē, ka tā tic vislabākajam katrā cilvēkā.

3. **Mīlestība panes visu** (7. p.). Kad citi apstājas grūtību, apvainojumu un nesaskaņu dēļ, mīlestība neapstājas un turpina mīlēt. Kad sieva neizrāda cieņu jeb vīrs ir nevērīgs, mīlestība neatribjas. Tā turpina mīlēt un tādējādi kalpot otram. Tā cīnās un savās cīņās uzvar, pakļaujot, nevis apliecinot sevi.

4. **Mīlestība nekad nebeidzas** (8. p.). Tādēļ tā ir vislielākā no visām dāvanām. Tā pārspēj visas citas dāvanas, tā ir kristieša kodols. Tas, kuram ir mīlestība, ir vissvētītākais, un tā liek eņģeļiem dziedāt un velniem drebēt.

Mans draugs, kā tu iegūsti šo lielo dāvanu, šo vislabāko debesu ziedu? Paldies Dievam, ka Pāvils to netur noslēpumā: *cerība nepamet kaunā, jo mūsu sirdīs izlieta Dieva mīlestība ar Svēto Garu, kas mums dots* (Rom. 5:5).

Pāvils mīlestību sasita ar Svēto Garu. Un kādi ir nosacījumi, lai saņemtu Svēto Garu? Lūka saka, ka Tas tiek dots **tiem, kas Viņam paklausa** (Ap. d. 5:32). Kas Svētajam Garam nāk līdz? Atbilde ir: visi Viņa augļi (Galat. 5:22-23). Draugs, ja tev nav mīlestības, tavas pirmās mīlestības, tu zaudēsi savu lukturi (Atkl. 2:4-5). Tev nebūs iespējams ieiet pa Debesu vārtiem (Mat. 25:10-12). Lūdzu, paklausī katram Svētā Gara norādījumam!